

Motion till riksdagen 2005/06:T4

av Peter Pedersen m.fl. (v)
med anledning av prop. 2005/06:16

Skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår beslutspunkt 1 i proposition 2005/06:16 Skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel.
2. Riksdagen begär att regeringen återkommer till riksdagen med förslag vad gäller skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel som tryggar att denna skyldighet är utformad på ett teknikneutralt och kostnadseffektivt sätt.

Bakgrund

I proposition 2005/06:16 Skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel föreslår regeringen, med stöd av Miljöpartiet, att denna skyldighet skall gälla näringsidkare som i sin verksamhet på bensinstation eller annat försäljningsställe tillhandahåller allmänheten konventionella bränslen (motorbensin eller dieselbränsle avsett för vägburna transporter) genom en eller flera bränslepumpar avsedda för tankning direkt i det fordon där bränslet är avsett att förbrukas. Skyldigheten skall från och med den 1 februari 2006 gälla de volymmässigt största försäljningsställena för att därefter årligen fram till år 2009 vidgas till att gälla de försäljningsställen som årligen tillhandahåller 1 000 kubikmeter konventionella bränslen eller mer, och den utgår från försäljningsvolymen under kalenderåret två år före säljåret. Vägverket föreslås bli central tillsynsmyndighet för den nya lagen. Det skall vara möjligt med dispens för enskilda säljställen om det finns särskilda skäl för detta.

Vidare föreslås att det vägledande målet för användningen av biodrivmedel och andra förnybara drivmedel i Sverige fr.o.m. 2010 skall vara att sådana drivmedel skall utgöra minst 5,75 procent av den totala användningen av bensin och diesel för transportändamål beräknat på energiinnehållet.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Vänsterpartiet står bakom propositionens andra förslag till riksdagsbeslut, dvs. att fastställa ett vägledande mål för användningen av biodrivmedel och andra förnybara drivmedel i Sverige fr.o.m. 2010. Vi konstaterar dock att skrivningarna i propositionens sammanfattning och i förslaget till riksdagsbeslut är i pluralis medan själva lagtexten använder singularis, t.ex. i 3 § där det skrivs "tillhandahålla minst ett förnybart drivmedel".

Det uttrycket kan innebära flera pumpar för olika förnybara drivmedel, men av kostnadsskäl finns all anledning att utgå från att det på en majoritet av de aktuella säljställena kommer att innebära en pump för ett förnybart drivmedel. Det innebär också att de flesta säljställen kommer att välja det minst kostsamma alternativet från investeringssynpunkt.

Det innebär att de allra flesta kommer att välja installation av etanolkpump, som är fem gånger billigare än biogas. Vänsterpartiet har, liksom ett antal remissinstanser, miljöorganisationer, branschorganisationer osv., också varnat för att det nu föreliggande lagförslaget konsekvent missgynnar biogasen och därför inte är teknikneutralt.

Vänsterpartiet konstaterar dessutom att det redan i dag installeras ca 12 etanolkpumpar i månaden på marknadsmässiga villkor runt om i landet och då måste man ifrågasätta om ytterligare åtgärder, som ensidigt gynnar etanol på andra förnybara drivmedels bekostnad, är önskvärt eller kostnadseffektivt.

Vi konstaterar att t.ex. Konsumentverket och Svenska Naturskyddsförbundet i sina remissvar anser att det är bra med en strategi för införande av förnybara drivmedel men är tveksamma till om ett sådant lagförslag är rätt väg att gå, bl.a. därför att det riskerar att låsa marknaden vid en produkt och därmed hämma utvecklingen av bättre bränslen.

Ekonomistyrningsverket, Statskontoret, Naturvårdsverket, Vägverket, Statens energimyndighet, Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), Svenska Petroleuminstitutet, Svenska Biogasföreningen är bara några exempel på tunga remissorgan, som utifrån delvis skilda utgångspunkter har avstyrkt lagförslaget. Även Lagrådet har rest en rad frågetecken.

Under rubriken "Skälen för regeringens bedömning" tar propositionen upp och försöker besvara den anförda kritiken. När det gäller risken att säljställena av kostnadsskäl väljer det billigaste alternativet och att teknikneutraliteten sätts ur spel anför regeringen följande: "Vid tidpunkten för lagens införande kan det visserligen vara så att etanol är det mest kostnadseffektiva och tillgängliga förnybara drivmedlet på marknaden. Detta behöver dock inte innebära att utvecklingen för all framtid är fastlåst vid etanol. Tvärtom bör infrastrukturen relativt lätt kunna ställas om till andra förnybara drivmedel som visar sig gångbara i framtiden."

Vänsterpartiet menar att regeringen, till skillnad från en rad berörda parter, tar mycket lätt på frågan om kostnadseffektivitet och teknikneutralitet när det gäller strategin för att säkerställa tillgång till flera förnybara drivmedel. Regeringen talar om att det nu föreliggande förslaget inte innebär att vi för "all framtid" låser oss vid etanol. Detta är ren spekulation utan faktabakgrund från regeringens sida. Dessutom handlar det ju nu om hur vi i en nära framtid kan

Fel! Okänt namn på

säkerställa tillgången på flera alternativa förnybara drivmedel. Ett sådant upplägg torde också ge förutsättningar för flera alternativa förnybara drivmedel även i ett långsiktigt perspektiv.

Avslutningsvis finns det anledning att ha en realistisk genomförandetid som inte innebär att Vägverket redan från början anstormas med dispensansökningar. Det kan också finnas anledning att närmare undersöka seriositeten i den frivilliga överenskommelse som alternativ till ett lagkrav, som Svenska Petroleuminstitutets ordförande och vd öppnar för i en tidningsartikel nyligen. I den artikeln hänvisas till att ”Pumpkravet är en politisk produkt, sprungen ur 121-punktsöverenskommelsen mellan regeringen, vänsterpartiet och miljöpartiet.” Vänsterpartiet vill dock återigen förtydliga att det i överenskommelsen talas om ”alternativa bränslen”, dvs. inte minst ett utan minst två sådana bränslen.

Med anledning av det anförda föreslår Vänsterpartiet att riksdagen avslår beslutspunkt 1 i proposition 2005/06:16, angående lag om skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel. Vänsterpartiet föreslår dessutom att riksdagen hos regeringen begär förslag vad gäller skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel, som tryggar att denna skyldighet är utformad på ett teknikneutralt och kostnadseffektivt sätt.

Stockholm den 1 november 2005

Peter Pedersen (v)

Lennart Beijer (v)

Sven-Erik Sjöstrand (v)

Gunilla Wahlén (v)

Kjell-Erik Karlsson (v)

Karin Thorborg (v)